

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelyt, hogy egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitléri cikkek stb. intézendők.

Nyitléri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítanak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralekban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

A Magyar Egyesület felhívása a vidék közönségéhez.

A Magyar Egyesület első sorban Budapest megmagyarosítását tűzte ki céljául. Fővárosunk gyönyörűen fejlődik, de sem belső élete, sem külszíne nem igazolja, hogy a magyarság fő- és székvárosa.

Ósi polgársága nagyrészt németajku. Még nem régen titkos és nyílt szövetségek léteztek itt, melyek tervszerűen működtek nemzeti törekvéseink ellensúlyozására.

A kereskedők zöme csak nehezen szokik le hagyományos németiségéről.

Az alsóbb néposztályokban csaknem teljesen megakad a magyarosodás.

A helyi német sajtó pedig, mely évenként

tizenhét millió példányban árasztja el az országot, egyre szaporodik és még jobban elszigeteli ezeket a köröket.

A gazdasági verseny folytán mindenfelől özönlének be idegenek, kik közül sokan, ha megtollasodtak, nem hogy nemzetünkbe olvadnának, de tüntetnek külföldiségükkel, és saját otthonunkban úgy viselkednek, mintha ők lennének itt a gazdák s mi az idegenek.

S a főváros vezérő társadalma, mely szíven-lélekben magyar, általános hibánkban szenved: közönyös.

Innen van, hogy fővárosunkban sehol sem szembeötlő a nemzeti jelleg. Sőt ellenkezőleg: utcaszerte német társalgás hallható. Lépten-nyomon német cégéztáblák, német feliratok, német hirdetések láthatók. Üzletekben, kávéházakban és vendéglőkben többnyire német a kiszolgálás. A német szellem fattyuhajtásai sokszor a hamupipóke szerepére kárhoztatják a magyar irodalmat. Közművelődési helyeken idegen jövevények izelnek.

Ezek a szomorú állapotok érlelték meg a Magyar Egyesület alapításának eszméjét. Kibontott zászlónk alá ezrével sorakoztak Budapest hazafias polgárai, hogy a lanyhakat buzdítsák, hogy a csökönyös elemekben felbresszék a nemzeti öntudatot, hogy az idegenkedőket meghódítsák.

De hogy egyesületünk ezt a nagy missziót sikerrel teljesíthesse, ahhoz a nagy magyar közönség közreműködése szükséges és pedig nemcsak a főváros, hanem a vidék polgársága részéről is.

Egyesületünk tagjainak ezrei ünnepélyes

fogadalmat tesznek: hogy csak oly hazai iparosnál rendelnek munkát és csak oly hazai kereskedőnél vásárolnak, kinek cége és üzletvezetése kizárólag magyar; hogy üzletekben, kávéházakban és vendéglőkben magyar kiszolgálást követeljenek; hogy nyilvános helyeken a belföldi német sajtót mellőzzék; hogy a helyi német mulató-helyeket nem látogadják.

Mennél számosabban fognak ily szellemben működni, annál nagyobb lesz az egyesek fellépésének erkölcsi súlya.

Ezért fordulunk vidéki polgártársainkhoz. Kérjük, hogy ha Budapestre jönnek, cselekedjenek hasonlóképpen.

A kit üzletben németül szólítanak meg, ne vásároljon abban az üzletben!

A kit vendéglőben a pincér németül szolgál ki, hagyja ott azt a vendéglőt!

A kinek kávéházban a pincér helyi német lapokat hoz, utasítsa vissza azokat.

Ne tűrje hallgatagon senki az idegen szellem tolokodásait, hanem érvényesítse magyarságát.

S ne törődjünk elleneink gunymosolyával, sem hamis jelszavainkkal. A chauvinizmus csak ott kezdődik, hol az igazság végződik. Ki merészli állítani, hogy igazságtalanul cselekszünk, midőn Magyarország fővárosában a magyar nyelvet terjesztjük?

Buzduljunk egymás erélyén! Mindegyikünk lelkében lobbantsa fel a lángot az elvtársak lelkesedése. S tartós tűzhez sok tüzelő anyag kell. Fogjunk kezét mindannyian, kik szívünkön hordjuk a szent ügyet.

S ha szükséges, hajtunk eszménk szolgá-

A „Székelyföld“ tárczája.

Alföldi emlékeimből.

(Folytatás.)

De az még hagyján, hogy a hadnagy ismeri a faluak minden ügyét-baját, hanem az is főkötelessége, hogy a kupaktanács hivatalos ügyeiben ténylegesen segítkezzék. És a bíraskodás kivételével minden egyéb ügy az ő nyakán is úgy megfordul a protonotárius parancsára, mint annak a rendje, és azon prozicer ügyekhez úgy kell értenie, mintha egy sereg iskolát tanult volna végig. Hanem becsület és titoktartó embernek van helye ezen az egyenruhával járó álláson. H. uram meg is felelt a várakozásnak emberül, hogy ő róla még a sárge epés irigység sem mondhatott semmi rosszat.

A lovas-hadnagyak még van egy pár főbenjáró kötelessége, mint a tolonczok és vándor-czigányok zsúppolása, a nyakon csipett csirkefogóknak az illető helyre való kísérése. Ezért a régi jó időket nem feledő nép még a pandur cim-mel is meg szokta tisztelni.

A kisbíró.

No bizony! — gondolhatják olvasóim — mintha nem tudnók, hogy kit neveznek kisbírónak!

Pedig csak a' mond' volnék, — az alföldi ember szerint — hogy igen is nem tudják önök, hogy A . . . n mi az a kisbíró.

Az igaz, hogy nálunk a főbíró helyettesíti és vitás kérdésekben itél a kisbíró, de az a . . . i kisbíró annyira távol áll a hivatalos ügyektől, mint Makó Jeruzsálemtől.

Mi volna más, mint egy lóto-futó bíró, borért, forspontért, a község háza és a kupaktanács házi és privát szükségletére petroleumért, gyufáért, dohányért stb., s az öregbíró által holmi „alkalmi ügyek“-ben megidézett, de meg nem jelentekért, postára s több effélékre szaladgáló kengyel-futonez.

Aztán meg ki dobolná a hirdetéseket a nagy utcán véges végig a községi lakosok lelki épülésére, különösen mikor adó iránti szóbeli megintésről van szó, ha csak nem a kisbíró, kit néha sárral is végig dobál a hirdetés fölött elérzékenyedt egyik-másik adózó polgár?

De még ennél is több ember ő; egy olyan „valaki“, a kibe bírák uraimók lépten-nyomon beleakadnak, és a mi rossz csak történik a faluban, a mi a kupaktanácsot sérti vagy bosszantja, avagy ha nincs rendben a tanácsház és ennek udvara, a

mi azonban „a község gazdáját“ terheli (így nevezik azt az embert, ki a község házában díjtalanul lakik s ezért azt gondolni köteles), nem az igazi bűnöst veszi elő a nemes tanács, hanem ezer eset közül kilencszázkilencvenkilencszáz kisbíró uramat csipik meg bűnbaknak és úgy össze-szilják, úgy végig korholják szegényt azért a hibáért, melyet ő sohasem cselekedett meg, hogy a nyomorult se nem lát, se nem hall bele.

Meg is látszik kisbíró uramon ezen lelketlen bánásmód, mert midőn a tanács bombasztikus kifakadása után, mely esemény néha a főbírói pályára közvetlen közbejöttével végződik, a szabad levegőre menekülhet: szegénynek olyan Sanyaró Vendelin czipferblattja van, hogy még a füle is kétfelé áll tőle. Hiába, rendnek kell lenni, s bár legyen oly tiszta a kisbíró a reá terhelőleg rótt cselekménytől, mint bagoly a dohányjövődéki kihágástól, valakit csak meg kell szidni, s mit tehet róla a nemes kupaktanács, ha örökkön-örökké őt éri a harag éle? Ők csak nem szidhatják a földes urat, ki mindig távol van tőlük, hanem a legközelebbit, Annus Albert kisbíró, ki minek is settenkedik körülöttük folytonosan? és ha épen dolgozhatnakja van, miért nem keres holmi háladatos munkát magának, például miért nem alszik egy jóizút?

Kisbíró uramnak azonban több esze van, sem-

latába elleneink magánérdekeit is. Lássák, hogy sokan vagyunk, s hogy nemcsak beszélünk, hanem cselekszünk is. Lássák, hogy csak úgy boldogulhatnak közöttünk, ha nemzeti törekvéseinknek meghódolnak.

Minden magyar vegye ki részét Budapest magyarosításában. Csakis így teljesedhetik be szívünk vágya, hogy fővárosunk mielőbb teljesen magyarrá legyen.

Hazafiai üdvözléttel

a „Magyar Egyesület“ nevében:

Kléh István,
elnök.

Sík Sándor dr.,
főtájtár.

A pótválasztások. Március 24-ike a pótválasztások napja volt. Öt kerületben választottak: Budavárában, Szombathelyen, Pécsen, Csornán és Győrszigeten. A nemzeti párt három mandátumhoz jutott: Ernusz Kelemen egyhangulag megválasztották Szombathelyen, Erreth Jánost szintén egyhangulag Pécsen, Csornán pedig Linder György kapta meg a többséget. A kormánypárt két kerületben győzött: Budán, hol Falk Miksát választották meg és Győrszigeten, hol Földváry Elemér kapott többséget. A függetlenségi pártra nézve a 24-iki pótválasztás veszteséggel záródott, elvesztette a csornai és a győrszigeti kerületet. Mindkettő Csávolszky Lajosé volt.

A szabadelvű pártkörből. Az országgyűlési szabadelvű párt br. Podmaniczky Frigyes elnökle alatt kedden értekezletet tartott, a melynek tárgyat a ház választfelirati bizottsága által előterjesztett felirati javaslat egyik kifejezésének módosítása képezte. E kifejezés következőleg hangzik: „Huszonöt éve annak, hogy felséged dicső homlokára feltette Szent-István király koronáját s új életre keltette hazánk alkotmányát.“ A felirati bizottság előadójának, Bokross Eleknek indítványára sgr. Szapáry Gyula min. elnök, br. Kemény János, Széll Akos és Busbach Péter felszólalásai után módosított: „Huszonöt éve annak, hogy a nemzet Felséged dicső fejére feltette Szent-István király koronáját és visszaállított hazánk alkotmányát.“ — Ezzel az ülés véget ért.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A felirati vitában szerdán a zárbeszédre került a sor s ezek sorát Bokross Elek, a felirati bizottság előadója, nyitotta meg s szellemos formában foglalkozott az ellenzéki felszólalásokkal. Vázolva a választások eredményét, kijelentette, hogy a szabadelvű-párt a nemzet által reá ruházott nagy és nehéz hivatásnak minden erejével meg fog felelni. Bokross kiváló beszédét a szabadelvű-párt élénk helyesléssel kísérte.

Ezután Eötvös Károly szólalt föl, ki beszéde nagy részében a saját politikájának igazolásával foglalkozott.

hogy hederitene a tanács morgolódásaira, mert midőn semmi dolga nincs „odabenn“, kilódul az utcán játszó gyerekesapat közé, mintha még most is hátulgombolós nadrágja volna, és úgy eljátszik a kölyöktáborra, mint akármelyik tízéves fiúcska. Önként érthető, hogy a gyerekekkel „teens bíró ur“ aztatja magát s maga iránt hódoló respektust kelt játszótsárai keblében.

Ugy-e, kedves olvasóm, bámulsz ezen a furcsa állapoton? Bizony úgy voltam én is, míg meg nem tudtam, hogy kisbíró uram, ki még alig legett az élet mezején 15 évet, csak névleg viseli e fontos címet, nem lévén egyéb gyorslábú eszközénél a tanács kezében.

Tetszik tudni most már, hogy milyen ember odalenn a kisbíró? Ugy-e, igen? No hát akkor azt is megsejtem, hogy az a bíró, kit nálunk „kis“ melléknévvel ruháznak föl, A . . . n második bírónak neveztetik.

(Folytatása következik.)

Öt percznyi szünet után Bokross Elek fél órártott szavait igazította helyre. Ezután Apponyi Albert gróf tartotta meg zárbeszédét, melynek elején Wekerle pénzügyminiszter, Jókai Mór, Beksics Gusztáv és Hegedűs Sándor beszédeivel polemizált s védelmébe vette önmagát és pártját az ellen a vád ellen, hogy 48-as jelszavakkal mentek a választási küzdelmekbe.

Wekerle Sándor pénzügyminiszter röviden azonnal replikázott Apponyinak s a szabadelvű-párt élénk tetszése mellett mutatott rá azokra a lovagias fegyverekre, melyeket multkori beszédében használt az ellenzék ellen, holott erősebb fegyverzetet is használhatott volna. Nagy derűtséget keltett a szabadelvű-párton, midőn az Apponyi által felolvasott program-mutatványokat ráfordította a nemzeti pártra, mert ezek csak azt bizonyítják, hogy van egy programjuk az intelligens publikum számára s egy más programjuk az intelligens közönség számára. A pénzügyminiszter bevallotta, hogy ő eddig csak az intelligensebb programot ismerte, de rögtön ismételt szét is szedte azt s kimutatta annak közjogi kétértelműségét. A szabadelvű-párt élénk tetszéssel kísérte a miniszter beszédét.

Választási mozgalmak.

Az orbaiak függetlenségi jelöltje szerdán érkezett meg Kovásznára az esti vonattal. Az indóháznál tekintélyes tömeg várta a vonat megérkezését, mely a várva várt jelöltet, Hets Ödönt volt hozandó. A jelölés még azon este megtörtént a 48-asok lelkesült riadalma között. Hets Ödön még csütörtökön megkezdte programbeszédét a járás felsőbbben fekvő helységeiben, míg Kovács Albert, a nemzeti párt jelöltje, egy pár községgel előbb folytatta diadalutját. A pártok küzdelme még csak csütörtök óta vette fel az élet-halál-harc színezetét. Mindegyik erősen tartja magát s így a győzelem mindkét részről kétes még egészen az utolsó perczekig. Az igaz, hogy a nemzeti párt a mult választás óta diadalmában van s biztosra veszi a tulsúlyra vergődést, de hát a függetlenségiiek sem hagyják magukat, s ha a jeleknek hinni lehet, ez utóbbi fog a harcból győzelemmel kivergődni. Hogy a függetlenségiiek sem hátrálnak egykönnyen, elég példa rá egy nemzetipárti kortes komikus esete is, ki Hets megérkezésekor azt találta elkiáltani, hogy: „Éljen Kovács Albert“, a miért aztán a vendéglő előtt szinte-szinte „jó kezek közé“ kerül, ha ideje korán el nem hordja vala onnan az irhát s a „kőd előttem, köd utánam“-féle bűvös mondatot el nem rebegik ajkai. A nép különben csendes, s ha a választás napját várják is, az csak azért van, mert mindenki szörnyen kíváncsi arra, hogy melyik párt fogja legyőzni a másikat. Annyi tény, hogy a függetlenségiiek ügye nem áll épen gyengyében. A nemzetiek viszont „nem engednek a 48-ból“. Így hát ezekből azt a következtetést vonhatjuk le magunknak, hogy hétfőn majd elválnak minden, s bármelyik rész győzzen is, a győzelem nagyon drága leendő neki. Az emlegetett kormánypárti jelölt, valamint a többiek is jobbnak látták elmaradni.

VIDÉK.

Kitüntetett községi bíró.

Szentkatolna községe f. hó 22-én ritka ünnepélynek volt tanuja. Ugyanis Ő Felsége Szentkatolna érdemes biráját, Szabó Józsefet, 25 évi hű és áldásos szolgálatáért aranyéremkereszttel tüntette ki, melyet a főispán ur ő méltósága e hó 22-én tűzött ünnepélyesen a kitüntetettnek mellére.

Az ünnepély d. e. 10 órakor vette kezdetét a község házában, hol ez alkalomra a községből, a környékről, sőt a távolabbi vidékről is igen fényes közönség gyűlt össze. Főispán ur Ő méltósága a kitüntető magas leirat felolvasása után szívből-lelekből fakadó, szívhez-lelekhez szóló beszéd kíséretében tűzte fel a kitüntetettnek az érdemkeresztet, mire a kitüntetett bíró meghatott hangon mondott köszönetet. Ezután, ragaszkodva a szé-

vely nép vallásos érzelmeihez, az egész közönség főispán ur ő méltóságával a templomba vonult hálaadó isteni tiszteletre. Az ünnepélyes „Te Deum“-ot s szent misét nagys. Pál István cz. kanonok s státusi referens ur végezte. Fejér Manó sepsiszentgyörgyi esperes plébános, Bardócz István cz.-kozmási, Bencze Lajos futásfalvi plébános és Fekete Imre torjai káplán ur segédkezése mellett.

Istentisztelet után következett az ünnepély 3-ik része, mely már a kitüntetettnek házában folyt le. Az egyházi szertartás végével a díszes vendégközönség a kitüntetettnek vendégszerető házába vonulván, kedélyes lakomához ült, melyről el lehet mondani, hogy minden tekintetben „epulae caritatis“ volt. Bármennyire érdemelje meg a csiklandozó bő testi táplálék a méltó dicséretet, mégis, elragadtatva a szellemi élvezettől, csak ez utóbbit kívánom kiemelni. Az első felköszöntőt főispán ur Ő Méltósága mondotta apostoli királyunk Ő Felségére, melyet a vendégkör állva hallgatott és lelkesen megéljenezett. Majd Pál István kanonok ur ő nagysága állott fel, megható beszédben éltetvén megénk s általában a székelység hatalmas oszlopát, szeretett főispán urunkat. Ezek után szakadatlan sorban következtek a szebbnél szebb díkezők a kitüntetettre és a vendégkör érdemes tagjaira. Majd előállottak a kitüntetett bíró unokái, hogy a gyermeki szív tisztaságával mondanak hálát és köszönetet egy a közreműködő főispán ur, Ő méltóságának, mint kitüntetett nagyatyjuknak, igérvén, hogy dicső őstük becsületes nyomdokaiból soha ki nem térnek. Ő méltósága a délutáni vonattal visszautazandó lévén, egy gyűjtő tözstalt mondott búcsut a vendégkoszorúnak s harsány éljéntől kísérve az állomáshoz hajtattott.

De a vendégserég többi része még továbbra is együtt maradt és bebizonyította, hogy a kellemessel a hasznost mily szépen tudja egyesíteni. Ft. Bardócz István cz.-kozmási plébános ur egy szellemes díkezőjében utalva arra, hogy a kézdívásárhely-kantai gymnáziumban megyénknek és vidékünknek nem egy jelese kezdette tanulmányait; méltatva az intézet érdemeit és hivatását, hogy Szabó József ünnepélyét más tekintetben is áldásossá tegye, felszólítja a társaságot, hogy ezen intézet felvirágoztatására járuljon némi anyagi áldozattal, és a kantai finővelde felszerelésére az adakozást 10 frttal megkezdi. Gyűjtő szavainak szép eredménye lett; rövid idő alatt tekintélyes összeg gyűlt össze a nemes célra, melyről az e célra választott pénzkezelő bizottság fog nyilvánosan számolni.

Ily hangulatban gyorsan repültek a perczek. Beállott az esti homály, melynek kezdetével új meglepetés várta a kitüntetett bíró. Ugyanis a község lakói impozáns fátylászmenettel tisztelték meg szeretett bírójukat. Bokor György körjegyző volt ez alkalommal a polgárok szónoka, ki remek beszédben fejtegette a kitüntetett eddigi érdemeit s tolmácsolta a község lakóinak érzelmeit és ragaszkodását, mire a kitüntetett meghatott szerény hangon köszönetet mondott, biztosítván községét további támogatásról és kérvén bizalmát, szeretetét a jövőre is. A vendégkoszorú legjobb emlékekkel szívében ezután lassan oszladozni kezdett azon forró óhajjal: vajha a gondviselés minden székely községünknek ily derék bíró adna.

Jelen volt.

Különfelek.

— **Iskolálatogatás.** Pál István cz. kanonok és státusi előadó f. hó 21—23-án vizsgálta meg hivatalból a helybeli gymnáziumot s azt minden tekintetben rendben találta.

— **Nagy szerencsétlenség** hire érkezik Bereckből. Egy odavaló gazda istállójában tűz ütött ki, az istálló tulajdonosa fiával kiszaladt az istállóba, hogy kibocsássa a marhákat. Ki is vezettek néhányat, úgy, hogy még csak egy maradt az istállóban. Ezt is ki akarták szabadítani, de mikor az istállóból ki akartak jöni, az ég fedélzet rájuk szakadt s nem menekülhetvén ki, mindketten benne égtek. Odaégett még 25 drb juh, 1 ökör, 3 bival, 1 tehén és több bárány. A tűz oka — hír szerint — vigyázatlanság.

— **Mezey János** daltársulata f. hó 24-én estélyt rendezett Kézdi-Vásárhelyt a tanáosház disztermében. Az estély műsorát Beregi Liszka és Pálmai k. a.-ok énekei s Mezey igazgató humorisztikus előadásai képezték. A középszámu közönség, a magas helyarákra való tekintettel, nem nagyon volt megelégedve a nyert élvekkkel mert hát a szereplők egyáltalában alig középszerűt nyújtottak. E tekintetben talán a Beregi k. a. dalaira tehetnénk némi kivételt, ki némi hatást tudott elérni.

— **Papi beköszöntő.** Gyergyó-Szentmiklósról írják lapunknak, hogy Bitay Béla körlelkész f. hó 20-án tartotta meg beköszöntő beszédét. A tehetőségek ifju lelkész nagyhatásu beszédét szép számmal összegyűlt hívei hallgatták s a közszeretben álló új pap a legszívélyesebb üdvözlésekben részesült isteni tisztelet végeztével.

— **Kovács Tivadar** balletmester, ki ilyen minőségben huzamos időn keresztül volt alkalmazásban a budapesti és több tekintélyes külföldi operaháznál, városunkban tánczikolát szándékozik nyitni. A tanítás kezdetét ápril 1-re tűzte ki. Felhívjuk rá a szülők és a tánczkedvelő ifjuság figyelmét.

— **Látogatás Kossuthnál.** Sarlay Ferencz szombathelyi kir. törvényszéki bíró és neje, Olaszországban való utazukban, a mult pénteken meg látogatták Kossuth Lajost turini lakasan. Kossuth dolgozószobájában fogadta vendégeit; épen íróasztala mellett ült és emlékiratain dolgozott. A betegségnek nyoma sem volt arcán. Kossuth egy óránál tovább beszélgetett Sarlayval és nejével. Panaszkodott emlékezőtehetségének gyöngülése miatt, de e panaszát nyomban önmaga özafolta meg, mikor — Szombathelyről lévén szó — világosan emlékezett Koresmáros Kálmán dr. első nejeire, ki neki rétest is sütött. Politikáról nem volt szó a beszélgetésben. Sarlayné a látogatás vége felé megkérte, írni fel nevét magával hozott asztalterítőjére, hogy azt kihimezhesse; vonakodott, de végre is nem tudott ellentállani az aszszonyi kérésnek és Sarlayné egy sokak által irgylet ereklével gazdagabban tért haza. Megható Sarlay elbeszéléséből a következő: Kérdezték Kossuthot, nősek-e fiai? „Nem — felelt Kossuth. — Minek is? Pusztuljon végkép ki!”

— **Nihilisták mozgalma.** A párisi rendőrség, mint egy pétervári távirat értesít, figyelmeztette az orosz főváros rendőrségét, hogy a nihilisták összeszokottetésbe léptek a párisi anarkhistákkal s megosztottak veük az ellopott dinamiton. A nihilisták a dinamittal állítólag az orosz udvari vonat ellen akarnak merényletet elkövetni.

— **Nyilvános köszönet.** Szabó József szentkatolnai bíró ur 25 éves jubileuma és arany érdemkeresztrel történt kiténtetése ünnepélyén ft Bardócz István csik-közmási plébános ur indítványa folytán az ünnepély emlékére a kantai r. k. főnövelde felszerelésére gyűjtés indítottat, mely nevezett özlét következő nemes adományokkal mozdította elő: Bardócz István plébános ur adott 10 frtot. Nagys. Pál István kanonok ur 10 frt. Szabó József 5 frt. Künle Tivadar 3 frt. K. Csizsár József 2 frt. Ifj. Dávid István 5 frt. Balázs Károly, Fejér Manó, Bartha Lajos, ifj. Papp János, id. Papp János, Barcsa Miklós, Bokor György, Györbör Sándor, Wittmann Agoston 1—1 frt. Páll Sándor 2 frt. Györgybiró András, Bardócz Mihály, Kanyó Albert 1—1 frt. Csiby Tamás 2 frt. Hadnagy Károly 1 frt. Kólönte László 2 frt. Bánffy Zsigmond 5 frt. Pakó Mátyás 1 frt. Debreczy Ferencz 2 frt. Debreczy Albert 1 frt. Hamar Bálint 1 frt. Bencze Lajos 1 frt. Demény Ferencz 1 frt. Fekete Imre 1 frt. Bors László 10 frt. Fodor László 10 frt. Összesen 87 frt. Fogadják a nemes adakozók a szegény sorsu székely tanulóknak nevében leghálásabb köszönetünket. Dr. Bánffy Zsigmond. Wittmann Agoston gymn. igazgató.

Nyilvános számadás

a vöröskereszt-egylet Kézdi-Vásárhely városi és vidéki választmánya által a felvidéki inségesek javára [Kézdi-Vásárhelyen eszközölt gyűjtésről.

Baló László és Vajna Károly választmányi jegyzők gyűjtőívén szives adakozók:

Báró Szentkereszty Stephanie 10 frttal. Báró Szentkereszty Iréne és Benedek István alezredes 5—5 frttal. Id. Tóth István, Benkő Sándor és Csizsár Imréné 2—2 forinttal. Bartók Károly polgármester, ifj. Kovács Dániel pénztárnok, Szabó

Dénes tanácsos, Dobay János rendőrkapitány, ifj. Tóth István, Nagy Ferencz szeszgyáros, Nagy Lajos L. fia, Szabó Mózesné, Tóth József, Ambrus Albert, Turóczy Mózes, ifj. Kovács János, K. Csizsár József, Kovács Ferencz, Molnár Ferencz, Kovács Károly, Kökössi Károly, Wittmann Agoston, Hassák Vidor, Id. Kupán József, id. Jancsó Mózes kereskedő, Török Bálint, dr. Bánffy Zsigmond, ifj. Dézsi Bálint, Nagy Dénes sergyáros 1—1 forinttal. Özv. Fejér Lukácsné 80 krral. Nagy Károly 70 krral. Császár Lukács, Török Sándor, Hermann Ireneus, Zayzon Lázár 60—60 krral. Balogh János, Csizsár Dénes, Csizsár Pál, ifj. Dávid Istvánné, Dávid Gyula, Dávid Antal, Szabó Albert, ifj. Kupán József, Minorita társház, Kiss Gyula, Bándy István, Szöcs Mózes kereskedő, Balogh Gyula, Jancsó Gyula, dr. Balogh Vendel, ifj. Kovács István, Nagy Ferencz L. fia, Kakuci Adám 50—50 krral. Jancsó Mózes szeszgyáros, Csizsár József idősbb 40—40 krral. Szöcs János kereskedő 30 krral. A kézdívásárhelyi vöröskereszt fiók-egylet pénztára 15 forinttal. A gyűjtés összege 80 frt, a melyet a mai napon az országos vöröskereszt egylet központi igazgatóságának pénztárához (Budapest, V. ker. Dorottya-utca 4. sz. a.) az inségesekhez juttatás végett postára adtunk.

Ugy a buzgó gyűjtők, mint a kegyes adakozók fogadják az éhez inségesek nevében e helyen kifejezett legmelegebb köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyen, 1892. márczius 21-én.
A vöröskereszt-egylet Kézdi-Vásárhely városi és vidéki választmánya határozatából:

Báró Szentkereszty Stephanie,

elnök.
Dobay János,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Menyasszonyi selyemruhákra való selymeket fekete, fehér és creme színekben, simát és damasztot méterenkint 45 krtól 16 frt 65 krig (mintegy 300 különböző fajtában) szállit egyes öltönyökre vagy egész végekben is postabér- és vámmentesen **Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba intézett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.**

Horgony Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölöt csusz, köszvény, tagszagattás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr és a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Csak horgonnyal valódi!

Eladó

alulírtnál egy szép négy éves bika, mely a megyei tenyészbizottság által is megvizsgáltatott és minden tekintetben kitünőnek nyilvánított.

K. Impér, 1892. márczius 7-én.

Balási Lajos.

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 3140—1892.

Arlejtési hirdetmény.

Háromszékvármegye törvényhatósági utvonala 1892., 1893 és 1894-ik, tehát három egymás után következő években vállalatilag szállítandó kavicsalmokra az évenkénti kavicsmennyiségnek minden évre annak idejéni megállapítása mellett ezennel arlejtés hirdettetik és pedig a jelen 1892. évre:

I. Az aldoboly-bükszádi törvényhatósági közutra:

a) 7, km. 19 kmig 210 hal. 3-20 krjával 672 frt — kr	
b) 19 „ 24 „ 120 „ 6-80 „ 816 „ — „	
c) 24 „ 30 „ 115 „ 3-50 „ 402 „ 50 „	
d) 30 „ 40 „ 175 „ 3-20 „ 560 „ — „	
e) 40 „ 44 „ 75 „ 3-20 „ 240 „ — „	
f) 44 „ 49 „ 100 „ 4-20 „ 420 „ — „	
g) 49 „ 52,92 „ 70 „ 3-80 „ 266 „ — „	
Összesen 865 halom 3376 frt 50 kr	

II. Sepsiszentgyörgy-szemerja-hídvég-baróthi utvonala a hídvégi, botfalvi, apáczai, ágostonfalvi és felsőrákosi kiágazásokra:

a) 0 km. 15 kmig 270 hal. 5-00 krjával 1350 frt—kr	
b) 15 „ 25 „ 200 „ 3-50 „ 700 „ — „	
c) 25 „ 34 „ 160 „ 3-50 „ 560 „ — „	
d) 34 „ 41 „ 130 „ 3-50 „ 455 „ — „	
e) 41 „ 46 „ 90 „ 3-20 „ 288 „ — „	
f) 46 „ 54,4 „ 185 „ 3-75 „ 693 „ 75 „	
g) 0 „ 1,44 „ 35 „ 3-20 „ 112 „ — „	
h) 0 „ 1,45 „ 35 „ 3-20 „ 112 „ — „	
i) 0 „ 1,45 „ 40 „ 3-20 „ 128 „ — „	
k) 0 „ 1,21 „ 40 „ 3-00 „ 120 „ — „	
l) 0 „ 1,90 „ 40 „ 3-20 „ 128 „ — „	
Összesen 1225 kavicsalom 4646 „ — „	

III. Sepsiszentgyörgy-réty-kovácsna-kézdívásárhelyi törvényhatósági közutra:

a) 0 km. 2 kmig 40 hal. 6-80 krjával 272 frt — kr	
b) 2 „ 10 „ 104 „ 4-00 „ 416 „ — „	
c) 10 „ 14 „ 100 „ 5-50 „ 550 „ — „	
d) 14 „ 29 „ 405 „ 5-50 „ 2227 „ 50 „	
e) 29 „ 36 „ 120 „ 3-50 „ 420 „ — „	
f) 36 „ 45 „ 145 „ 4-50 „ 652 „ 50 „	
g) 45 „ 50 „ 175 „ 4-50 „ 787 „ 50 „	
Összesen 1089 halom 5325 frt 50 kr	

IV. Kézdívásárhely - szentlélek - kászoni utvonala:

0 km. 6 kmig 120 hal. 3 frt 40 krjával 408 frt — kr	
6 „ 19,50 „ 260 „ 3 „ 20 „ 832 „ — „	
Összesen 380 halom 1240 frt — kr	

V. Sepsiszentgyörgy-uzoni utvonala:

0 km. 8,60 kmig 165 halom 3 frtjával 495 frt — kr.	
--	--

VI. Kilyén-kökösi utvonala:

0 km. 7,50 kmig 150 halom 3 frtjával 450 frt — kr.	
--	--

VII. Dálnokhegy-szentkatolnai utvonala:

0 km. 11 kmig 220 hal. 5-50 krjával 1210 frt — kr	
11 „ 14,90 „ 80 „ 5-00 „ 400 „ — „	
Összesen 300 halom 1610 frt — kr	

VIII. Czofalva-borosnyó-bodzai utvonala:

0 km. 8 kmig 160 hal. 4-50 krjával 720 frt — kr	
8 „ 22 „ 285 „ 3-80 „ 1033 „ — „	
Összesen 745 halom 1803 frt — kr	

IX. Nyén-bodza-krásznai hadászati utvonala:

a) 10 km. 22 kmig 234 hal. 4-20 krjával 982 frt 80 kr	
b) 22 „ 28 „ 120 „ 3-80 „ 456 „ — „	
c) 28 „ 46 „ 356 „ 2-80 „ 996 „ 80 „	
Összesen 710 halom 2435 frt 60 kr	

X. Kézdívásárhely-torja-büdös-bükszádi utvonala:

0 km. 10 kmig 200 halom 3-50 krjával 700 frt — kr	
34 „ 35 „ 40 „ 3-80 „ 152 „ — „	
Összesen 240 halom 852 frt — kr	

XI. Maksa-várhegy özofalvi utvonala:

0 km. 15,9 kmig 120 halom 6 frtjával 720 frt — kr	
---	--

XII. Mikóujfalu-nagybaczoni közutra:

0 km. 16,50 kmig 250 halom 3 frtjával 750 frt — kr	
--	--

A vármegye területére összesen kihordandó kavicsalmok mennyisége 5939 halom 23704 frt 35 kr egységi árban folyó évi szeptember hó 30 ik napjáig kihordandó lévén, ennek vállalat utján biztosítása céljából folyó évi április hó 9-én délelőtti 10 órakor zárt ajánlattal egybekötött versenytárgyalás tüzetik ki az alispáni irodában.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közhírré, hogy vállalkozni szándékozik zárt ajánlataikat a tárgyalás előtti napon, tehát április hó 8-án déli 12 óráig a megyei pénztárnál adják be, mivel a kitűzött határidőn tul ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az ajánlatokban világosan kijelölendő azon utszakasz, melyen vállalkozó a szállítást teljesíteni kívánja; kitüntetendő világosan az egységi árakból leengedendő százalék számmal és be-tüvel.

A zárt ajánlatok borítékba lepecsételve nyujtandók be; azon utszakasz, melyre az ajánlat szól, a borítékban is világosan megjelölendő.

Az ajánlatokhoz a kiküldési összegnek 5 százaléka mint bántpénz csatolandó.

A kavics-szállítási feltételek, valamint a kavics-felosztási kimutatók, melyek azon kavics-termelő helyet, honnan a halmok kihordandók, előtűntetik, a jegyzői irodában a rendes hivatali órák alatt megtekinthetők.

A netalán vállalkozó községek is bántpénzt letenni kötelesek.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1892. márcz. 21.

Tompá Miklós,
alispán.

